

УНИВЕРСИТЕТ ЗА НАЦИОНАЛНО И СВЕТОВНО СТОПАНСТВО

гр. СОФИЯ

РЕФЕРАТ

на тема:

***География и разпределение на инвестиционните
потоци***

Разработил:

спец. “Финанси”, I курс, РО
ф. № , група

Проверил:

доц. Соня Докова

ГЕОГРАФИЯ И РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОТОЦИ

Инвестициите са парични средства за закупуване на активи, които осигуряват получаване на доход, прираст на капитал и други положителни резултати в течение на дълъг период. Активите могат да бъдат реални (осезаеми), нематериални (неосезаеми) и финансови.

Инвестирането е процес на проучване, проектиране и придобиване срещу парични средства на активи, които имат способността да носят доход и други положителни резултати за собственика си продължително време. От макроикономическа гледна точка инвестирането е процес на добавяне на нови физически активи към националния капитал. Но от гледна точка на отделния инвеститор е важно получаването на доход и други положителни резултати независимо дали това става чрез придобиване на нови или създадени преди реални активи, или чрез закупуване на ценни книжа.

От гледна точка на отделния обект (случай на инвестиране) инвестиционният процес е съвкупност от дейности по проучване, проектиране, строителство и усвояване на мощности, които инвеститори, проектанти, строители и други извършват с цел изграждането на нови, реконструкцията, разширяването и придобиването на отделни обекти - производствени линии, цехове, заводи, съществуващи фирми и др. От позиция на фирмата като цяло инвестиционният процес е непрекъснат и обхваща множество инвестиционни цикли по отношение на всички активи на фирмата и направления на инвестиране (придобивания, сливания, смесени предприятия, рискови инвестиции и др.).

Инвеститори са онези лица, семейства и институции, които осигуряват необходимите капитали за осъществяване на инвестиционните проекти. Инвеститорите могат да се класифицират в четири групи: индивидуални инвеститори, институционални инвеститори, държава

(правителство) и фирми инвеститори.

Успешният мениджмънт на инвестициите изисква висшето ръководство добре да познава принципите, от които се ръководят сегашните и бъдещите акционери, които предоставят свободните си парични средства на фирмата. Тези принципи са: предпочитане на по-малкия риск; повишаване на благосъстоянието на собствениците чрез максимизиране на възвръщаемостта и намаляване на риска; при очакване на по-голям доход и прираст на капитала поеманият риск е по-голям; по-високата възвръщаемост и по-високото благосъстояние са предпочитани.

Всяка инвестиция е мотивирана от стремежа за придобиване на повече консумативни блага в бъдеще в сравнение с възможностите за потребление днес. Както персоналните, така и институционалните притежатели на парични капитали преодоляват естествената текуща консумативна нагласа поради оптимистичните очаквания за повишаване на своето бъдещо благосъстояние. Инвестиционната дейност е част от стопанското ежедневие на деловите среди. Както големите капиталови дружества, така и едноличните търговци непрекъснато подлагат на преценки външните конюнктурни колебания и търсят в своите представи най-перспективната сфера за вложение на капитали — свои и/или привлечени.

Възникващите инвестиционни идеи са достатъчно разнообразни, за да обезсърчат опитите за тяхната подробна класификация. Инвестиционният спектър действително е впечатляващ: от изграждането на масивни заводски корпуси до доставката на дребен стопански инвентар; от стремежа към владение на крупен пакет акции до скромния банков депозит; от научно-изследователските лаборатории до натрапчивата илюстрирана реклама — всички тези дейности могат да се идентифицират като инвестиции.

Инвестиции извършва както частният, така и публичният сектор. Съвременните представители на стопанските кръгове утвърждават в нас вярата, че държавните инвестиции отстъпват по своята икономическа